

Vlada dvignila obtožnico proti dvanajstoricim komunistov

Sovjetska zveza pripravljena, da preskrbi hrano za Berlin

Položaj v Berlinu je še vedno zelo napet; Američani se nečejo umakniti

BERLIN, 20. julija.—Sovjetske okupacijske oblasti so danes naznanile, da so pripravljene preskrbeti hrano za vse osebe, vključno, 2,000,000 Nemcev, ki se nahajajo v blokiranem Berlinu.

Pravijo, da bodo v stanju to storiti s 100,000 ton žita, ki ga bodo pripeljale iz Sovjetske zveze.

Uradni sovjetski tiskovni urad pa je v zapadnih sektorjih mesta obvestil Nemce, da morajo kupovati sovjetsko hrano z denarjem, ki so ga natiskali Sovjeti.

Izjava sovjetske okupacijske oblasti je prišla istočasno, ko so zapadni zavezniki naznanili, da jim je zaradi sovjetske blokade Berlina nemogoče zvišati odmerke hrane v svojih sektorjih. S svojo izjavo so Sovjeti izpostavili zapadne sile na dva načina. Niso samo dali vedeti, da lahko hranijo ves Berlin, ampak so obenem poskušali denar, ki so ga tiskale zapadne sile, prikazati za popolnoma brez vrednosti, kar se tiče kupovanja hrane.

Gen. Clay je skeptičen glede sovjetske izjave

V Frankfurtu je ameriški governer gen. Lucius Clay izrazil svoj dvom v možnost Sovjetov, da hranijo Berlin.

"Dokaz je v izvedbi, ne pa v izjavi," je rekel.

V pogovorih z založnikom dveh mississippijskih časopisov "Durant News" in "Lexington Advertiser" Hazel Brannan je gen. Clay dalje izjavil:

"Mi moramo poraziti komunizem in sedaj je čas, da to storimo. Amerika ne sme doživeti neuspeh pri prvi resnični preiskavi njenega položaja v mednarodnih zadevah."

Gen. Clay je pristavil, da je na kocki "popolnen diplomatični poraz v celi Evropi in izguba podpore demokratičnih elementov v Nemčiji, Belgiji, Franciji, Italiji, Skandinaviji in Nizozemski."

Sovjetska izjava pa je vsekar spravila zapadne sile v neroden položaj. Če bodo pristale, da sovjetska hrana prihaja v njihove sektorje Berlina, bo znana potreba za obdržanje velike zračne sile, če pa ne bodo pristale, se jih bo obtožilo, da hočejo sestrdati Nemce, kot se je to dolžilo Sovjete.

Tisk v sovjetskem sektorju napada "zračni most"

Tisk v sovjetskem sektorju Berlina je napadel anglo-ameriško oskrbo Berlina zračnim potom in izjavil, da je "ta most brezpomemben, ker vsi Berlinčani lahko v bodočnosti kupujejo hrano v sovjetskem sektorju."

Berlin se po enem mesecu blokade nahaja v težkem položaju. Ameriški veščaki pravijo, da bo do konca meseca verjetno brez dela do 200,000 oseb. V ameriškem sektorju so že morali zapreti 40 tovarn, vsled česa je 8,500 Berlinčanov ostalo brez dela.

Mestna nemška uprava je v poskusu, da reši vprašanje brezposelnosti odobrila 75,000,000 mark za tri-mesečno najnostno javno delo.

Na petem kongresu komunistične stranke Jugoslavije bo odobreno stališče vodstva

BEOGRAD, 20. julija.—Peti kongres komunistične stranke Jugoslavije, ki se bo v sredo sestal v Beogradu, bo vrnil na vodstvo sedanje voditelje, ki so bili tarča kritike Kominformne.

Glasilos stranke "Borba" je dalo nedvomno vedeti, da se bo to zgodilo, ko je podalo pregled zadeve s Kominformo in stopilo v obrambo sedanjega vodstva. "Borba" se opira na argument, da je zaradi narave in dosedanjega dela ljudi, ki so člani Centralnega odbora, po vsem nemogoče, da bi znotraj stranke obstajala diktatura. "Borba" pojasnjuje to na približno sledeči način:

Vodstvo jugoslovanske stranke je sestavljeno izključno od zanesljivih revolucionarjev, ki so deželo vodili skozi vojno in revolucijo in takim ljudem bi vsak poskus, da se jim diktira bil zopr. Takšni ljudje bi v enem tednu razbili vsako diktaturo, če bi res kdaj obstojala.

V sedanjem vodstvu stranke, v Centralnem odboru, se nahaja 26 članov. Politbiro je organ

Centralnega odbora, ki odreja smernice stranke. Začetkom vojne je v Centralnem odboru bilo 36 članov, od katerih pa so mnogi padli v borbi.

Možno je, da se bo v novem Centralnem odboru nahajalo od 60 do 100 članov, z ozirom na dejstvo, da je od leta 1939 bilo zvišano število članov od 14,000 na 430,000 začetkom tekočega leta. Poleg tega je Centralni odbor leta 1939 vodil stranko, ki je bila podtalna in je zaradi varnosti vodstvo moralo biti po številu majhno. Teh razlogov pa danes ni več.

Maršal Tito bo podal poročilo o položaju v stranki

Na dnevnem redu za Peti kongres se nahaja obširno poročilo o splošnem položaju v stranki in deželi, ki ga bo podal maršal Tito kot glavni tajnik stranke. Polkovnik gen. Aleksander Ranković bo kot načelnik organizacijskega biroja podal poročilo o organizacijskih zadevah. Rankovičeva naloga

(Dalje na 2. strani)

Nov grob

ROSEMARY BRUNECZ

Snoči ob osmih je umrla po štiri-tedenski bolezni v Mt. Sinai bolnišnici Mrs. Rosemary Brunecz, rojena Moszer, stara 32 let. Rojena je bila v Clevelandu in družina živi na 1458 E. 71 St. Tukaj zapušča soproga Steve, sedem otrok: Anna, Steve, Michael, Rosemary, Paul, Donald in Thomas, sestri Mrs. Margaret Veres in Mrs. Mary Luckas ter dva brata Mike in Anthony. Pogreb se bo vršil pod vodstvom Grdinovega pogrebnega zavoda.

Prometna nesreča

Pred tednom dni se je zgodila avtna nesreča na križišču Cherokee Ave. in E. 188 St. V koliziji sta bila avto-taksi in neki truk. Pri tem se je avto-taksi zaletel proti hiši Mr. Joseph Susnika na 18715 Cherokee Ave. in podrl drevo, in baš to je preprečilo, da se ni zaletel v hišo. V taksiu se je poleg voznika nahajala žena z malim otrokom, ki sta bila odpeljana v bolnišnico.

Enake kolizije so se pripetile v tej okolici že preje, in zelo priporočljivo bi bilo, da bi naši mestni zastopniki podvzeli korake, da bi se jih na en ali drugi način preprečilo.

TEŽKE OBTOŽBE PROTI VATIKANU NA OBRAVNAVI, KI SE VRŠI V ZAGREBU

BEOGRAD, 20. julija.—Glasilo jugoslovanske komunistične stranke "Borba" je danes napadlo Vatikan z zvezi z obravnavo proti skupini ustaških teroristov, ki se vrši v Zagrebu.

"Splošno je znano, da Vatikan igra eno glavnih vlog v imperialistični aktivnosti proti demokraciji in socializmu," pravi "Borba".

"Obravnavo v Zagrebu je odkrila, da Vatikan ni nudi obtožencem samo moralno podporo, ampak tudi finančno, preskrbel jim je ponarejene potne liste in jim pomagal, da so prekorčili jugoslovansko mejo."

Prvorojenček

Vile rojenice so se zglasile pri Mr. in Mrs. Joseph Erjavec, 21161 Goller Ave., in jima pustile v spomin krepkega sinčka-prvorojenca. Dekliško ime matere je bilo Molly Gombach, ter je hči Mr. in Mrs. Anton Gombach v Madison, Ohio. Naše čestitke!

Predsednik objavil proklamacijo o naborni registraciji mladeničev

WASHINGTON, 20. julija.—Predsednik Truman je danes objavil proklamacijo o naborni registraciji mladeničev, ki se bo začela 30. avgusta. Na ta dan se bodo morali registrirati mladeniči rojeni po 30. avgustu leta 1922. Registracija se bo nadaljevala do 18. septembra za vse mladeniče, stare od 18 do 26 let.

V predsednikovi proklamaciji so navedeni tudi datum za registracijo ostalih letnikov in sicer kot sledi: Mladeniči rojeni leta 1943: 31. avgusta in 1. septembra.

Mladeniči rojeni leta 1924: 2. in 3. septembra.
Mladeniči rojeni leta 1925: 4. ali pa 7. septembra.
Mladeniči rojeni leta 1926: 8. in 9. septembra.
Mladeniči rojeni leta 1927: 10. in 11. septembra.
Mladeniči rojeni leta 1928: 13. in 14. septembra.
Mladeniči rojeni leta 1929: 15. in 16. septembra.
Mladeniči rojeni pred 19. septembrom leta 1930: 17. in 18. septembra.

Mladeniči, ki so bili rojeni 19. ali pa po 19. septembrom leta 1930, se bodo skladno s proklamacijo registrirali na dan ko bodo stari 18 let ali pa v teku petih dni po izpolnitvi 18. leta.

Ukaz o naborni registraciji se nanaša na vse moške državljane omenjenih letnikov, ki prebivajo na ozemlju Zedinjenih držav ali pa njenega ozemlja in posestev.

Predsednikova proklamacija pozivlje guvernerje posameznih zveznih držav, teritorijev Alaske, Havaje, Puerto Rica in irginskih otokov kot poverjenike distrikta Columbia, da se držijo nabornega programa v cilju izvršitve efektivne in popolne registracije.

V proklamaciji ni navedeno, kdaj se bo začelo dejansko vpeljevanje v armadno službo. Soglesno z zakonom se nabor ne more začeti pred 22. septembrom, to je pred potekom 90 dni, odkar je predsednik podpisal Selective Service Act.

Predsednik je pozval delodajalce in načelnike v vladnih uradih, naj svojim usposlencem dajo prost dan, ko bo prišel njihov datum za registracijo.

Major gen. Louis B. Hershey, ki je bil v drugič zaprisežen kot direktor "Selective Service", bo predložil predsedniku Trumanu vrsto pravil in navodil glede razdelb in odložitve nabora na podlagi zakona.

Dolži jih, da so bili "v zaroti za nasilno strmoglavljenje vlade," sedem jih je policija aretirala, med njimi Fosterja

Med komunisti, ki jih policija išče je tudi predsednik stranke v Ohiju Gus Hall

NEW YORK, 20. julija.—Danes je vlada dvignila obtožnico proti skupini dvanajstih voditeljev in članov ameriške komunistične stranke, čes da so "zagovarjali nasilno strmoglavljenje vlade Zedinjenih držav."

Med obtoženimi voditelji se nahaja tudi predsednik ameriške komunistične stranke William Z. Foster. Sedem obtoženec je policija že aretirala. Poleg Fosterja je bil aretiran tudi glavni tajnik stranke Eugen V. Dennis.

Ostale, ki so omenjeni v obtožnici, policija še vedno išče. Formalna izjava komunistične stranke, ki je bila objavljena par minut pred aretacijo sedmorice vodilnih komunistov, je zanikala obtožbe in jih označila "za pošastno zamisel."

Eden član skupine je bil danes aretiran v Detroitu, Mich. To je Carl Winters, predsednik michiganskega sveta komunistične stranke in član narodnega odbora stranke.

Ostali so bili aretirani v New Yorku in sicer: new-yorški councilman Benjamin Davis; tajnik strankinega oddelka za strokovne unije John B. Williams; organizacijski tajnik stranke Henry Winston in prosvetni tajnik Jacob Stachel.

Policija išče predsednika komunistične stranke Ohija

Vseh dvanajst obtožencev so federalne oblasti označile za člane Narodnega odbora komunistične stranke. Med njimi sta dva zamorca, Davis in Winston. Imena petorice ostalih komunistov, ki jih policija išče, so: Upravnik Furriers Joint Councila of New York City (CIO) Irving Potash, urednik "Daily Workerja", uradnega glasila stranke, John Gates, predsednik new-yorške komunistične stranke Robert G. Thompson, distriktni tajnik komunistične stranke v Chicagu Gilbert Green in predsednik komunistične stranke Ohija Gus Hall iz Clevelanda.

V obtožnici se dolži omenjene komuniste, da so bili "v zaroti, da učijo in zagovarjajo strmoglavljenje vlade Zedinjenih držav potom sile in nasilja."

Sestorica aretiranih v New Yorku je bila pripeljana pred federalnega sodnika Vincenta Leibela, ki je odredil jamčevino v znesku \$5,000 za vsakega. Odvetnik skupine je viharno protestiral proti znesku. Leibel je odobril zahtevo za

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
8231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

FANTJE, NE BO ŠLO...

Že smo nameravali z včerajšnjim člankom za nekaj časa zaključiti naše pogovore z A. D., ko nam je včerajšnji uredniški članek tega časopisa pod naslovom "Taki listi morajo iz slovenskih družin" še enkrat potrdil, da nameravajo nezmotljivo sigurni učenci zabrenkati v druge strune. Toda ta najnovejša ofenziva ni več naperjena proti naprednim ameriškim Slovencem, ampak proti našim rojakom katoliškega prepričanja, katere želijo po znanih srednjeveških metodah spraviti v tak položaj, da bi čitali le en časopis in videli kako zadevo v tej solzni dolini stoji samo skozi črna očala klerikalne propagande.

Ni seveda zgolj slučaj, da se je ta vzklik "pokažite škodljivcem vrata" in "taki listi morajo iz slovenskih družin" pojavil prav po objavi naših odgovorov na izzivanja A.D. To je očitni dokaz, da je nezmotljivo sigurnim učnikom in prerokom zmanjkalo argumentov in da so se sedaj začeli opirati na—cenzuro. Ameriškim Slovencem katoliškega prepričanja hočejo enostavno ukazovati, kaj naj čitajo in kakšne organizacije naj podpirajo. Na vso moč si prizadevajo, da bi organizirali takozvano "katoliško slovensko fronto," v drugem pomenu besede, da bi raznim bankrotiranim starokrajским politikom preskrbeli tako zvano zaledje in jim omogočili, da bi povsod nastopali v imenu "ameriških slovenskih katoličanov." Kdor pa zaseduje trudapolno delo klike, ki se zbira okrog A.D., si pač mora biti na jasnem, da starokrajški fantje nameravajo hujskati na sovraštvo ene skupine naših naseljenecv proti drugi. Zanetiti želijo nasprotja v takem obsegu, da bi smatrali za svoj največji triumf, če bi se ameriški Slovenci kar na ulicah medsebojno spopadli.

V članku z dne 15. julija pod naslovom "Pokažite škodljivcem vrata" pravi A.D., da je "zadnja tri leta postal posebnost jasno, da smo Slovenci tudi tu v Ameriki popolnoma ločeni v načelih." Vsled tega se razburja, ker je tudi veliko število Slovencev katoliškega prepričanja, ki so se nekaj naučili od ameriške demokracije in se zavedajo, da živijo v skupnosti, kjer je toleranca napram drugim, najbilo v verskem, narodnem ali pa političnem oziru, eden glavnih principov ameriške demokracije. Kam bi v tej deželi prišli, če bi naše ljudstvo nasledalo takšnim sejalcem sovraštva, ki nameravajo pognati eno narodnostno skupino proti drugi, eno versko skupino proti drugi, skupino tako zvanih naprednjakov proti drugi skupini tako zvanih katoličanov!

Skozi dolga leta so naši ljudje živeli v toleranci in medsebojnem spoštovanju. Kajti končno so tudi naši Slovenci katoliškega prepričanja prišli v to deželo vsled istih vzrokov, zaradi katerih so prišli tudi naši naprednjaki. Ti vzroki so bili tesno povezani s socialnimi, ekonomskimi in političnimi razmerami v starem kraju, v tistem "staremu kraju," kjer so vladali klerikalci tipa dr. Korošca, kjer ni bilo zaslužka, kjer ni bilo svobode, kjer ni bilo nobene demokracije. Vsled tega je naše globoko prepričanje, da pošten ameriški Slovenec katoliškega prepričanja ima več skupnega s poštenim ameriškim Slovencem naprednega prepričanja, s katerim je rama ob rami kopal premog ali pa delal v tovarnah, kot pa z raznimi starokrajskimi "doh-tarji," ki tu v Ameriki še vedno predstavljajo senco tiste preteklosti, ki je nas vse skupaj spravila iz rodni krajev v širok svet.

Seveda klika okrog A.D. se poskuša skriti za krinko tako zvanega katoličanstva in vere. V že omenjenem članku pravijo, da ni "prišel še en človek iz starega kraja v zadnjem času, če je bil le količjak znan kot somišljenik katoliških organizacij, da se ne bi ali 'Enakopravnost', ali 'Proletarec' ali 'Glas Naroda' vanj zaleteli" (Neizkušeni dr. Krek ali kdor je že ta članek pisal, je pozabil na "Prosveto!"). Resnica je, da so mnogi ljudje prišli že iz starega kraja in se ni nobeden napreden časopis v njih zaletaval, če niso prišli z namenom, da bi med nami sejali razdor in sovraštvo ali pa, kakor dr. Krek, šest mesecev po svojem prihodu, zmerjali napredne Slovence z "garjavimi ovcami." Nikoli ni bilo v "Enakopravnosti" zapisano ničesar proti veri. Nasprotno pa je klika okrog A. D. dokazala, kdo se zaletava v somišljenike katoliških organizacij s svojimi strupenimi, klerikalnimi, jezuitskimi napadi na mnoge ugledne slovenske katoličane v Ameriki. Spom-

UREDNIKOVA POŠTA

Piknik in tekma lovcev

St. Clair Rifle and Hunting Club priredi piknik v nedeljo 25. julija na klubovi farmi, oziroma strelišču, ki se nahaja par milj od Painesville na 44 Rd. Vsi lovci, zavščici in ostro-strelci, ki znate čvrsto pomerit na muho lovske puške, imate priliko iti v tekmo na lončene golobe.

Kakopak, tudi ženske imajo pravico do nagrad, ki bodo razdeljene najboljšim strelcem.

Letos imamo nagrado, ki prekaša vse dosedanje, namreč nov radio, katerega nam je podaril član — naš Jože Dovgan, ki lastuje Century Tire Service na Waterloo Rd. Joe ima dobro srce, pravi, da je treba pri klubu tudi kaj sejati, ne pa samo čakati na žetev... Podpora, Joe! Bog te sliši in ti povrne v imenu našega kluba stoterokrat.

Ampak, kaj sedaj? Hm, jaz sem v zadregi. Moja žena pravi, da nuca nov radio! Kje za vra-ga je zvedela, da bo oddan radio osebni, ki bo napravila največ točk? Torej me ima na muhi, pa še kako... Pravi: no, sedaj pa se velja — kakor se reče — ponujati; zdaj kar pokaži kako znaš streljati. Bomo videli, kaj bo.

I, kaj bo, pravim. Saj veš, da sem že star. Stare kosti in revmatizem imam, ne morem več streljati tako kakor sem streljal, ko sem bil mlad.

Ona pa pravi: Hudič, te bom pa tisti večer pred tekmo namazala z jazbečjo mastjo, ki praviš, da pomaga za revmatizem. Kaj se izgovarjaš, pokaži kaj znaš!

Torej, dragi lovci, priporočam, da greste v soboto zgodaj spat, da boste mirnega kalibra v nedeljo 25. julija na strelišču.

Cenjeno občinstvo in lovci drugih klubov ste vljudno vabljeni, da nas pridete opazovat pri našem sportu. Imeli boste par ur zanimivega užitka.

Tudi izurjeni balincarji bodo tam. Big Tony je rekel, da se posamezno nobenega ne boji pri balincanju. Več, Tony, priznam, da res izvrstno balinaš, vedi pa, da bo prišel tja tudi Tony Mrs-nik. Kaj praviš na to?

Anton Novak.

Piknik društva "Cvetiči Noble" št. 450 SNPJ

Euclid, O. — Članstvo društva "Cvetiči Noble" št. 450 SNPJ je sklenilo, da bo priredilo piknik 25. julija na prijazen L. Zgoncovi farmi v Willoughby, O. Ker članstvo omenjenega društva podpira vse napredne ustanove, katere so v prid zavednemu delavstvu, se prosi

splošno občinstvo, da nas poseti.

Preskrbljene bodo vse potrebščine, katere so tako zaželjene v prosti naravi. Ker je na farmi prijazno plesišče, bodo zaposleni tudi muzikantje.

Kdor nima svoje Lize ali pa ne ve za prostor, naj pride medeno in dveh popoldan na prostor Slovenskega društvenega doma na Rechar Ave. kjer bo dobil prosto vožnjo.

Kažipot pa je: Vzemite iz Euclid Ave. Richmond Rd., vozite do Chardon Rd., nato pa obrnite po Chardon Rd. na levo. Tam boste dobili na vseh cestah na levo znamenje, ki peljejo na Eddy Rd., kjer bo zopet znamenje in kjer obrnete notri in vozite do konca farmske poti. Tu so naši pikniški prostori.

M. K., član.

V ITALIJI POSKUŠAJO RAZBITI UNIJE

RIM, 17. julija—Delavski voditelji, ki pripadajo krščansko demokratski stranki, so danes pozvali svoje pristaše, naj izstopijo iz mogočne Konfederacije dela, ki se nahaja pod vplivom komunistov, in organizirajo novo unijo.

Krščansko demokratski voditelji so apelirali na delavstvo za ustanovitev "demokracije in neodvisne unije, v kateri ne bodo politične stranke imele nobenega vpliva." Za prihodnji teden pa so že sklicali poseben sestanek, na katerem bodo poskušali ustanoviti takšno unijo.

Predstavniki Konfederacije dela so takoj okrcali poskus za cepljenje delavske enotnosti s strani krščanskih demokratov. Apelirali so na delavce, naj ostanejo enotni in jih opozorili, da je prav vsled razdora v delavskih vrstah prišel fašizem na oblast v Italiji.

ROMUNIJA PREKINILA ZVEZE Z VATIKANOM

BUKARESTA, 18. julija. — Romunska vlada je včeraj preklicala svoje uradno priznanje katoliške cerkve in zavrgla sporazum (konkordat), ki ga je leta 1929 podpisala z Vatikanom.

Vladni komunique pravi, da se je to storilo, ker se je hotelo "zagotoviti polno versko svobodo, ki jo jamči ustava Ljudske republike Romunije".

Konkordat je podpisala stara romunska vlada, katere premier je bil Juliu Maniu, ki je bil lanskega novembra obsojen v zapor radi izdajstva.

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

nimo se samo, kdo je vodil strupeno gonjo proti Rev. Trunku, Rev. Černetu, Mrs. Novakovi, itd. itd.!

Slovenski katoličani v Ameriki so sedaj tarča klike brezumnih sejalcv razdora in sovraštva. Po sili hoče ta klika združenih malih "papežev" kontrolirati slehernega slovenskega katoličana in ga pognati v boj, katerega ta katoličan nikakor ne želi, ker je v tridesetih, štiridesetih in več letih svojega bivanja tu spoznal osnovo svoje nove domovine, spoznal je, da se resnica da dognati samo ako je slišal obe plati zvala Mi naših idej ne vsiljujemo nobenemu. Želimo pa, da bi tudi slovenski katoličani zvedeli naše stališče glede vseh vprašanj, ki tudi njega samega prizadevajo. Samo na osnovi dognanja stališča A.D. in stališča našega lista, si bo lahko storil svojo lastno sodbo. Toda, ko pri A.D. apelirajo na katoličane "naj pokažejo škodljivcem vrata," je to jasen znak, da je z njimi nekaj narobe. Naprednemu časopisu lahko zapirajo vrata samo oni, ki se bojijo, da ne bodo mogli slepariti tiste, v katerih imenu baje govorijo. "Taki listi morajo iz slovenskih družin," lahko vpijejo samo ljudje, ki želijo ljudstvo držati v temi in ki se kot stenice bojijo vsake luči resnice, kajti pred tako lučjo morajo vznemirjeno zbežati v najbolj temne kote.

Ta najnovejša metoda borbe vsiljivih klerikalnih diktatorjev je zopet brezupna, ko so bil vse prejšnje, javne in podtalne. Lahko jim že vnaprej popolnoma odkritorsko povemo: Fantje, ne bo šlo. . .

RESOLUCIJA INFORMBIROJA KOMUNISTIČNIH STRANK O STANJU V KOMUNISTIČNI STRANKI JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje)

Informacijski biro je mnenja, da v Komunistični partiji ni mogoče trpeti takšnega sramotnega, popolnoma turškega terorističnega režima. Interesi samega obstoja in razvoja Komunistične partije Jugoslavije zahteva, da se napravi konec takšnemu režimu.

M. Pjini:

PRIRODA IN LJUDJE

(Nadaljevanje)

Nastanek rud

Če položimo roke na kamniten bok gore, ne čutimo nobene toplote: kamen je hladen. Toda v notranjosti je telo gore toplo. Pri gradnji dolgih predorov je delo zaradi vročine zelo težavno. Globlje v notranjosti zemlje je še bolj vroče. V globokih rudnikih so rudarji pri delu goli do pasu celo pozimi, ko zgoraj na zemlji sneži. Čim globlje pride, tem bolj vroče je.

V Oklahomi v Zedinjenih državah so zvrtili v zemljo 3.400 metrov globoko luknjo. To je najgloblji rov, ki ga je izkopal človek v smeri proti središču zemlje. Na dnu je taka vročina, da se voda, ki priteče tja, spremeni v pregreto paro kakor v parnem kotlu.

Učenjaki so zračunali, da mora biti v večji globini še bolj vroče. V globini kakih 20 do 30 kilometrov je taka peklenska vročina, da se celo kamenje stali. Blizu pod našimi nogami gori torej razbeljena peč in v tej peči vre v žareči in tekoči stljeni masi sto in sto raznih snovi, raznih kemičnih spojin. Tu je kraljestvo še nerojenih rud. Tu se kuhava v enem kotlu železo s kosotrom, zlato s svincom, živo srebro z bakrom.

To žarečo in tekočo maso imenujejo učenjaki magmo.

Kateri kovač pa razpihuje ogenj v tem podzemeljskem ognjišču? Kdo tati tam kamenine?

Kamen sa tali sam. Sam v sebi ima nekaj, kar ga sili, da se tali. To so radioaktivne kovine: radij, torij in kalij.

Radioaktivne kovine niso preproste, ampak prav posebne kovine. Njihovi atomi eksplodirajo drug za drugim in pri tem razpadajo na kose, ki jih mečejo daleč proč. Čim več je takih

atomov, tem več je eksplozija. V globini 20 do 30 kilometrov je toliko radioaktivnih kovin, da se pod vplivom njihovega razpadanja kamenina segreva in tali.

V večji globini je takih kovin spet manj. V globini sto kilometrov je tako malo radioaktivnih snovi, da ne morejo več taliti kamenin. Tam je dno ognjenega oceana.

Kaj sledi iz vsega tega?

Z vsemi našimi gorami in ravinami, z vsem, kar nas na zemlji obdaja, plavamo na površini oceana iz tekoče kamenine. In pri tem se ziblamo, kakor pač to mora biti na oceanu. Dežele in celine imajo težo. Ene so težje, druge lažje. Težke, z gorami obremenjene se spuščajo, lahke pa dvigajo. Cele dežele se ziblajo kakor skledice na tehtnici.

Včasih kamnite grude ne vzdržijo napetosti in počijo; tedaj se površina planeta strese — doživimo potres. Vse okoli nas in pod nami je v gibanju kakor na morju.

V velikanskih gmotah se skušajo grude zemeljske skorje dvigniti druga nad drugo. Če leži med dvema gmotama mehka gmeta usadlin, ki so se nakopile nekoč na morskem dnu, tedaj jo oni dve zmečkata, zgubata, da se dvigne visoko nad ravnino in tako nastane gorovje.

Spodaj v globini pod trdo zemeljsko skorjo pa se nahaja staljena, tekoča kamenina, magma. Grude, ki se spuščajo navzdol, jo utesnjujejo, pritiskajo nanjo in tedaj vdere magma od spodaj, od znotraj v gube dvigajočih se gor. Včasih si poišče pot navzven, si utre odprtin in se izlije na površje. To imenujemo izbruh vulkana.

Pogostoje pa se je zgodilo, da

magma, ki so jo grude potisnile proti površini, ne najde izhoda.

Podzemeljski vulkan, ki se ni mogel roditi, kipi in vre. Zgoraj je hladnejše kakor spodaj v globini in ognjena magma se začne zato polagoma strjevati.

Tedaj se vrši pod zemljo zapleten proces. Iz žareče in tekoče staljene mase se izločajo kovine — kristal za kristalom. Tekoča magma se spremeni v trdo mešanico kristalov.

Toda snovi ne ostanejo vse v globini zemeljske notranjosti. Goreče struje hlapov in plinov silijo skozi razpoke zemeljske skorje navzgor. V razpokah se kakor v hladilnikih mnoge snovi zgostijo in usedejo na stenah. Vodna para se spremeni v vro-

čo vodo. Voda, ki se dviga k zemeljski površini, ima v sebi raztopljenih na tucete snovi. Spetoma se vroča raztopnina ohlaja. Snovi, ki so bile raztopljene v vodi, se izločajo. Pri tem se vsa ka snov vede po svoje: ta snov se izloči iz raztopnine nedaleč od podzemeljskega ognjišča — tam, kjer je še zelo vroče, druga v nekaj večji oddaljenosti, kjer je hladnejše, tretja še dlje pri prav nizki temperaturi.

Tako se rodijo rude v strogem vrstnem redu.

Če poznamo njihova svojstva, lahko vnaprej povemo, kje morajo ležati. Kositer mora na primer ležati v bližini podzemeljskega ognjišča, svinec bolj proč in živo srebro še dlje.

(Dalje prihodnjik)

Jože Bon:

Srce za srce—zvestoba za zvestobo!

Sto šest in trideset Bolgarov je prišlo včeraj popoldne v Ljubljano z namenom, da nas spoznajo in da nam zapojejo in zaplešejo. Ne bodo samo v Ljubljani pokazali svojo ljubezen do njim tako draga slovenskega ljudstva, temveč se bodo dali tudi v druge kraje naše domovine, posebno med naše delavce.

Pred menoj je roža, utrjana na rožni njivi blizu Kazamlika. Dala mi jo je Bolgarka Agnesa Stajnova. Res da je uvela, je pa iz Bolgarije, kjer živi ljudstvo, ki nas ima tako do srca rado. Ze na kolodvoru sem jo videl in slišal, kako lepo ubran glas ima in kako lepo je pela z ostalimi svojimi tovarišami pesem o Stalinu, Titu in Dimitrovi. Veselo je bilo včeraj na kolodvoru. Potniki — hiteč na vlake — se skoraj niso mogli utrgati z oken, ko jih je klicala navdušena in lepa bolgarska beseda. Bolgari — pozdravljeni od naše oblasti in z njo od vsega slovenskega naroda — so še lepše odzdravili z predstavnicjo Gino Mirčevo slo-

vensko ljudstvo. Gina je tako pristrčno pozdravila, da smo ji bili hvaležni. Rekla je, da so k nam prinesli svoje srce in da močno verjamejo, da jim bomo mi prav takega dali z naše strani.

Šel sem vstrib z Agneso vse do "Uniona". Zdelo se mi je, da hodim med rožami, ki cveto pod najvišjim vrhom Balkana.

Tam so vse povsod rože — je rekla Anesa. In tako lepa in mrzla voda nam teče v dolino. Pridite Slovenci, kaj k nam na obisk!

Nemci so jim uničili nasade, niso pa Bolgarom uničili srca, ki je in bo vedno bilo za pošteno stvar. Rože so znova vzvele in zrastle in z njimi je poglala iz bolgarskega ljudstva še večja ljubezen do vsega slovenskega sveta.

Pa ni samo Agnesa v Bolgariji. Z njo so prišli najboljši delavci in uslužbenci, Cveta Angelova je udarnica v tovarni "Pamuk". Če je človek vpraša, zakaj je udarnica — dekle odgovori samo to, da ima rada osvojen domovino. Telegrafist sofijske pošte nam je povedal s pogledom, da ni on prav nič drugačen. Pa Dimitar Kolveč in Peka Giorgijeva, petkratna udarnica pri svojem delu. Vsi se dobrovoljno smejejo in pravijo, da nismo Slovenci v Titovi Jugoslaviji prav nič drugačni ljudje, kakor so ljudje v Dimitrovi Bolgariji.

Srce za srce, poštenost za poštenost — je nekdo izmed Bolgarov povedal. Jaz pa vam, dragi gostje, ki nam boste te dni peli in plesali ter si ogledali naš ljubljani košček zemlje — lahko rečem v imenu vseh nas:

— "Zagoreli" smo za Bolgarijo in za njene delovne ljudi! Srce za srce — vjara za vjaro!

FORNEZI

Novi fornezi na premog, olje, plin, gorko vodo ali paro. Resetting \$15 — čistjenje \$5; premenjamo stare za nove. Thermostat. CHESTER HEATING CO., 1193 Addison Rd., EN 0487 Govornico slovensko

MOŠKI

dobi dobro službo v pisarni tvrdke, ki prodaja premog in gradbene potrebščine. Mora imeti nekaj izkušnje v knjigovodstvu. Pokličite za osebni sestanek. KE 0808

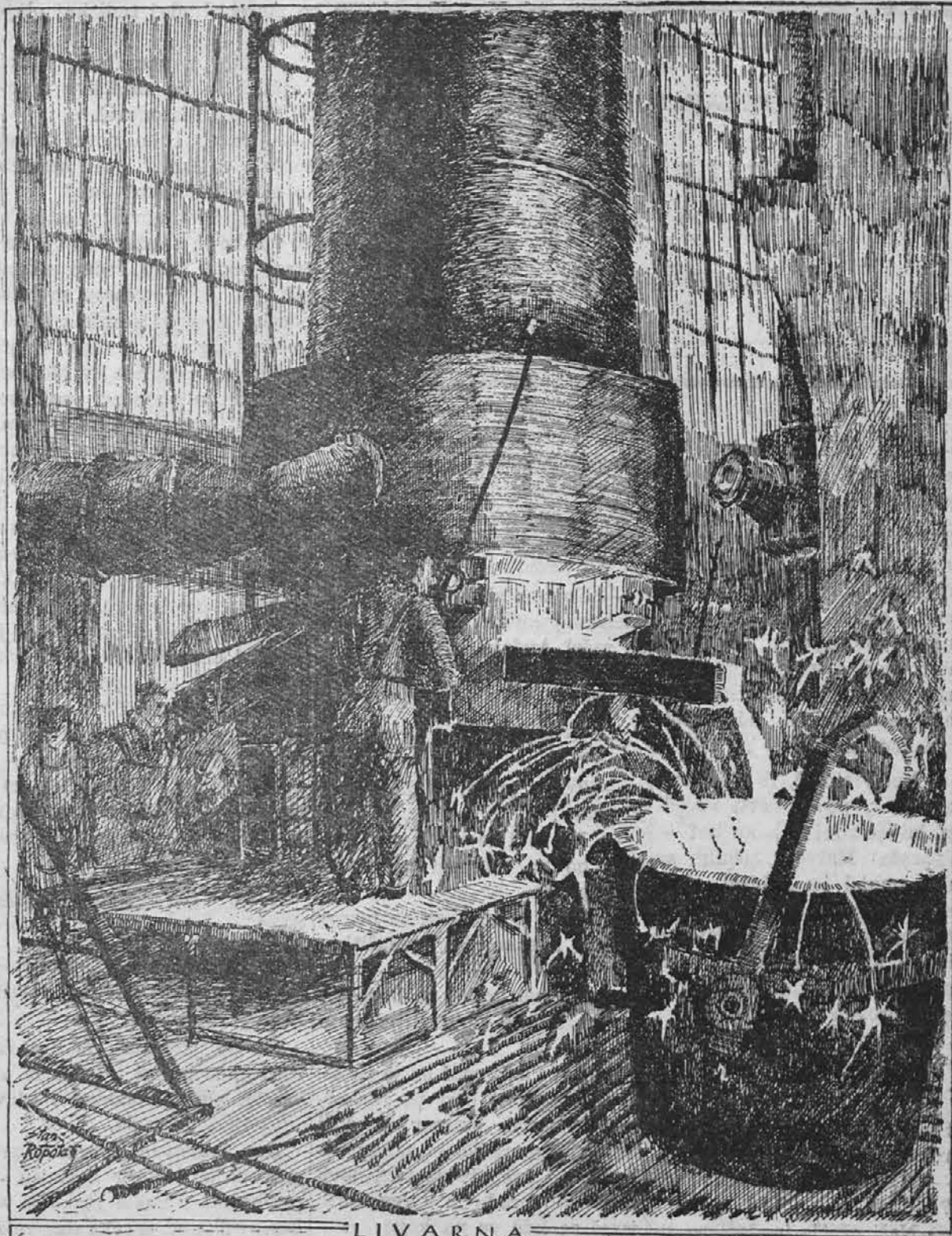
FORNEZ

Equity izdelka na premog, se prodaja. V zelo dobrem stanju, star komaj štiri leta. Ravno tako se prodaja tudi grelec za vročo vodo, star štiri leta. Podrobnosti se poišče po 4. uri popoldne na 19407 SHAWNEE AVE.

IZ URADA SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA 6409 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

VAŽNO NAZNANILO

Tom potom se obveča delničarje Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., da prinesejo v urad SND vse svoje delnice, da se iste spremenijo v članske certifikate. Vsa pojasnila glede tega dobite v uradu. Prosim delničarje, da to važno obvestilo vpoštevate. JOHN TAVČAR, tajnik SND



LIVARNA
TITOV ZAVODI
LITOSTROJ
LJUBLJANA

IZ URADA DRUŠTVA CARNIOLA TENT ŠT. 1238 THE MACCABEES

Naznanja se članstvu gori imenovanega društva, da se vrši redna mesečna seja v nedeljo 25. v dvorani št. 1 SND ob navadni uri. Za ta mesec se bo pobiralo asesment v ponedeljek 26. julija.

Članstvo je prosočno, da to obvestilo upoštevajo in pride na društveno sejo. Prosi se tudi, da plačate redno svoj asesment, ker je le to v vašo korist.

Pozdrav JOHN TAVČAR, tajnik

IZ URADA SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA 6409 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Naznanja se vsem tajnikom društev, kateri pobirajo mesečni asesment v Slov. nar. domu, da se bo za ta mesec pobiralo asesment v ponedeljek 26. mesto v soboto 24. julija.

Vzrok temu je, ker se v soboto 24. julija vrši v spodnji dvorani svatba.

Prosi se vse tajnike in članstvo društev, da to važno naznanilo vpoštevate.

JOHN TAVČAR, tajnik SND

STAREJŠA ŽENSKA

dobi delo za oskrbo dveh otrok in opravljanje lahkih hišnih del; mora ostati preko noči. Starši so zaposleni.

Pokličite na dom KE 2523 ali v trgovino GL 3373

NAPRODAJ

6 akrov zemlje, 35 milj izven Clevelanda, na tlakovani cesti; hiša s 8 sobami, lepo splanirano, dobra štala in druga zunanja poslopja. Na biznes vogalu v slovenski naselbini. Vdova je znižala ceno za hitro prodajo na \$6.000. Za dogovor, pišite na

J. KELEMEN Rt 3, Geneva, O.

MLADI MOŠKI

ZA DELO V ODDELKU Z PRILAGO V POSLOPU GREY-HOUND TERMINALA

Dobra prilika za one, ki so pri volji učiti se transportacijskega dela. Stalno delo. 40 ur tedensko. Plača od ure. Izkušnja ni potrebna, toda visokošolska izobrazba je priporočljiva.

MR. V. D. ARNOLD Baggage Agent GREYHOUND TERMINAL 1465 Chester Ave.

med 9. zj. in 5. pop. ob delavnikih

OGLAŠAJTE V —

"ENAKOPRAVNOST"

HIŠA NAPRODAJ

MIHAIL ŠOLOHOV

TIHI DON

DRUGA KNJIGA

(Nadaljevanje)

— Lepe reči se gode! . . . Zdaj pa zdaj! . . . Kako bomo neki živeli? . . .

Ko je Sergej Platonovič zagledal skozi okno gnečo v trgovini, je sklenil oditi na pomenek s starci. Oblekel si je rakunasto suknjo in stopil na glavni vhod, opiraje se na rjavkasto palico s preprostimi srebrnimi začetnicami. Od trgovine je hrnel drendaj.

— No, Platonič, ti si izobražen človek, povej nam, nevednim, kaj je zdaj in kako bo? — je vprašal Matvej Kašulin, se plaho smejal in nabiral okoli prezebljega nosu poševne gube. Na pozdrav Sergeja Platonoviča so starci spoštljivo sneli čapke, se razmaknili in mu napravili prostor v krogu.

— Brez carja bomo živeli . . . — je v zadregi dejal Sergej Platonovič.

Starci so vsi hkrati spregovorili:

— Kako pa pojde brez carja?

— Naši očetje in dedi so živeli pod carji, zdaj pa car ni potreben?

— Glavo odseka in nikar ne misli, da bodo noge živele brez nje.

— Kakšna oblast pa bo prišla?

— Nikar se ne taji, Platonič! Odkrito se pomeni z nami — česa se bojiš?

— Morebiti še sam ne ve, — se je zasmejal Avdejič Lažnik ob smehu so se mu jamice na rdečkastih licih poglabile.

Sergej Platonovič je toplo

ogledoval svoje stare gumijaste škornje in rekel, z bolečino iztiskajoč besede:

— Narodna skupščina bo vladala. Republiko bomo imeli.

— Huda nam bo predla, hudič jih vzemi!

— Ko smo služili pod rajnim Aleksandrom Drugim . . . — je že začel Avdejič, a robati starac Bogatirev mu je prestrigel besedo.

— Že vemo! Zdaj ne govorimo o tem.

— To se pravi, da bo konec kozakov?

— Mi se tule pričakamo, Nemec bo pa medtem prišel do Petrograda.

— Zdaj je enakost, to pomeni, da nas mislijo izenačiti z mušiki . . .

— Kajne, potlej se bodo pa še do zemlje gotovo prikopalili? . . .

Sergej Platonovič se je po silni nasmejal, se ozrl po razburjenih obrazih starcev, v duši se mu je zmračilo in zagnusilo. Z vajeno kretnjo je razpolovil rjavkasto brado in spregovoril, ježeč se kdo ve na koga:

— Poglejte, starine, do česa so pripravili Rusijo. Izravnavi vas bodo z mušiki, vam vzeli privilegije in se še starih žaltav domislili. Bližajo se hudičasi . . . Odvisno je od tega, v kakšne roke bo prišla oblast, zdaj lahko pride tudi do popolnega konca.

— Če bomo živeli, bomo videli! — Bogatirev je pozibal glavo in izpod ščetinastih čopkov obrvi nezaupljivo pogledal Sergeja Platonoviča. — Ti, Platonič, poješ svojo pesem, a nam

bo morebiti zdaj tudi kaj olajšano? . . .

— Kaj pa vam bodo neki olajšali? — je zbadljivo vprašal Sergej Platonovič.

— Morebiti bo nova oblast končala vojsko . . . Ali nemara ne more biti tako? Jeli?

Sergej Platonovič je zamahnil z roko in z ostarelo hojo zadržal proti svoji čedno zidani hiši. Šel je, raztreseno premišljeval o denarju, o mlinu in poslabšani trgovini, domislil se je, da je Jelisaveta zdaj v Moskvi. Vladimir pa bi moral vsak čas priti iz Novočerkaska. Topi bodljaj skrbi za otroke ni zmogel motajoče se brezvezne misli. Tako je prišel do vrat in začutil, kako se je ta dan življenje hipoma zmračilo, in celo sam je na znotraj nekako prebledel spričo trapljivih misli. Kisli, rjasti okus v ustih je izval dotok sline. Sergej Platonovič se je ozrl po starih in trgovini, pljunil čez rezljano ograjo pristenka in zadržal po terasi v hišo. Ana Ivanovna je srečala moža v obednici, mu preletela obraz z navadnim ravnodušnim pogledom prstenih oči in vprašala:

— Boš kaj malical pred čajem?

— Čemu neki! Kakšna malica neki?! — je izbrično zavrnil Sergej Platonovič.

Ko se je slačil, je ves čas čutil okus po rji v ustih in neveselo, gluho praznino v glavi.

— Liza je pisala.

Ana Ivanovna, debela in prepotena, je odšla v spalnico, se pozibavala v bokih (tako je ves čas hodila, od prvega dne zakona jo je težilo veliko gospodinjstvo), in prinesla pretrgano ovojko.

— Lahkomiselnost in, kot je videti, omejeno dekle, — je prikratk tako pomislil o hčeri Sergej Platonovič in zavihal nos spričo močnih vonjev, ki so lili iz trdne ovojke. Starac je površno prebral pismo, se kdo ve zakaj ustavil ob besedi "ubranost" in dolgo premišljeval in iskal njemu samemu nerazumljivi smisel. Ob koncu pisma je Jelizaveta prosila, naj ji pošlje

denarja. Sergej Platonovič je še zmeraj občutil morečo praznino v glavi, ko je prebral zadnje vrstice. Nepričakovano se mu je zahotelo, da bi tiho zajokal. Spenjač se življenje mu je v tem trenutku pokazalo svojo prazno notranjost.

"Tuja mi je, — je pomislil o hčeri. — In jaz sem nji tuj. Sorodstvene zveze občuti, kolikor potrebuje denarja . . . Zoprno dekle, ima ljubčke . . . v mladosti pa je bila plavalasa in ljubba . . . Moj Bog! Kako se vse spreminja! . . . Do sivih let sem ostal bedak, verjel sem v nekakšno lepše življenje v priložnosti, v resnici pa sem osamljen kot kapelica . . . Ne-pošteno sem obogatel, saj pošteno sploh ne obogatiš! — Gnjavil se, gnal, zdajle bo pa revolucija in jutri me utegnejo moji govnači treščiti iz hiše . . . Tri sto hudičev! . . . In otroka? Vladimir je zabit . . . Pa čemu sploh misliti? Saj je vse eno, prosim . . ."

Po neki nesmiselni zvezi se je domislil davnega dogodka pri mlinu: voznik kozak je bil ogorčen spričo velike merice in ni maral plačati; on, Sergej Platonovič, je bil tisti čas v strojni-

ci, stopil je na plan in, ko je zvedel, za kaj gre, je velel tehtalcu in mlinarjem, naj ne dajo semlete moke. Drobni, neopazni kozaček je potegnil vrečo za en konec proti sebi, mlinarski hlapec, debeli, prsati Zavar pa proti sebi. Tako se je pripetilo, da je kozaček sunil hlapca, a ta se je razhulil in ga udaril po sencih z debelo, po strani stisnjeno pestjo. Kozaček je padel, potem planil na noge in se opotekel; na levem sencu mu je iz rane tekla kri. Mahoma je stopil k Sergeju Platonoviču, ga mrko pogledal in zasepetal z ječečim glasom:

— Kar vzemi moko! Požri jo! — in je odšel z drgetajočimi rameni.

Brez vsake vidne zveze se je Sergej Platonovič domislil tega dogodka in njegovih posledic: kozačkova žena je prišla s prošnjo, naj vrne moko; siloma je zadrževala solze, da bi vzbudila

sočutje pri mlinarjih, in govorila:

— Kaj pa je to, dobri ljudje? Kakšne pravice pa so to? Vrnite moko!

— Pojdi, tetka, pojdi zlepa, če ne, ti bom populil lase! — se je posmehnil Zavar.

Bilo je neprijetno in sitno gledati, kako se je tehtalec Valet, ravno tak slabič in pritlikavec kakor tisti kozaček, spoprijel z Zavarom in potem, ko ga je oni hudo premikastil, prišel prositi za obračun. Vse to je bežno preletelo skozi možgane Sergeju Platonoviču, ko je zlagal prebrano pismo in gledal pred se s slepimi očmi.

Ta dan je ob koncu zapustil v njem prisadno, topo bolečino. Sergej Platonovič je ponoči slabo spal, preobračal se je, brezumne misli in nezavedne želje so ga trpinčile; zaspal je po polnoči, zjutraj pa, ko je zvedel, da je v Jagodno prišel z bojišča k očetu Jevgeniju Listnickiju, je sklenil odpeljati se tjakaj, da bi se pomenil, objasnili resnični položaj in razbremenil dušo žgočega kipenja grozečih slutelj. Jemeljan je sesljal vivček, zapregel v praznične sani dirkača in odpeljal gospodarja v Jagodno.

Nad vasjo je zorelo sonce kakor pomarančast sad, pod njim in nad njim so tleli in se kadili oblaki. Ostri, mrzli zrak je bil prepojen s sočnim vonjem po sadju. Pod kopiti dirkača je hrustala zmrzla cesta, veter je nosil paro iz konjskih nozdrvi nazaj, ivje je legalo na grivo. Sergeja Platonoviča je pomirila hitra pot in hlad, dremuckal je, se pozibaval, se drgnil s hrptom ob obloženo naslonjalo v saneh. In v vasi se je na trgu kakor ovčji trop črnila gruča kozakov, ženske so se gnetle kakor ovce, zavite v donske kožuhe.

Na sredi gruč je učitelj Balanda z robcem pred pozelenelimi usti in z rdečim trakom v gumbnici polukožuha vročično bliskal z očmi in govoril:

— . . . Glejte, prišel je konec prekletega samoderštva! Zdaj stranske sode je prišla polna vaših sinov ne bodo več poš-

ljali krotit delavce z biči, minila je vaša sramotna služba carju krvonosu. Ustavodajna skupščina bo gospodar nove, svobodne Rusije. Ta bo znala zgraditi drugačno, tako rekoč svetlo življenje!

Od zadaj je drgetala njegova življenska tovarišica, ga vlekla za kožuh in šepetaje moledovala:

— Mitja, nikar! Vedi, da ti škoduje, ni treba! Glej, spet se ti bo ulila kri . . . Mitja!

Kozaki so poslušali Balanda, v zadregi povešali glave, vzdihovali in prikrivali smeh. Govora mu vendarle niso pustili dokončati. Sočuten glas iz prednjih vrst je dejal v basu:

— Življenje bo morebiti že res še svetlo, a kaj, ko ga ti, bledica, ne boš ućakal. Mar bi šel domov, tule na cesti je hladno . . .

Balanda je požrl neizgovorjen stavek, omahnil in odšel iz gruč.

Sergej Platonovič se je pripeljal v Jagodno opoldne. Jemeljan je odvedel dirkača za uzdo k ograjenim jaslim zraven konjarne in, medtem ko je gospodar lezel iz sani zavihal polo kožuha, poiskal žepni robec, je že razuzdal konja in ga pregnil z odojo. Sergeja Platonoviča je pred vrati sprejel visok, siv, rjavkasto lisast lovski pes. Dvignil se je pred tujcem, se stegoval na dolgih, kitastih nogah in zdehal; za njim so se ravnokalo leno dvignili tudi drugi psi, ki so kakor črni svitki ležali ob vhodu.

— Hudiča, koliko jih je! . . .

— Sergej Platonovič jih je nezaupno pogledoval in se ritenski umikal po stopnicah.

V pusti svetli prednji sobi je dušljivo smrdelo po psih in jesihi. Nad skrinjo so na vejnatem ogrodju jelenjih rogov viseli vranja častniška kućma, bašlik s srebrnim čopom in krznen plašč. Sergej Platonovič je pogledal tjakaj; za trenutek se mu je zazdelo, da stoji na skrinji črn kosmatinec in mu ne razumevačje kaže hrbet. Iz prekletega samoderštva! Zdaj stranske sode je prišla polna črnooka ženska. Pazljivo je po-

gledala Sergeja Platonoviča, ko se je slačil, in vprašala, ne da bi spremenila resni izraz na zamolklo lepem obrazu:

— Greste k Nikolaju